

педели, И после си сѣ израздели, — кой отъ екад' дошолъ, — дома си ошолъ. *М. 79. 3) — добрина (милость),* умилостивлюсь, смилуюсь: Само ма помоли (той) да му стори едва добрина да му купи овази кащица. *Л. Д. 1875 р. 141.* Стори добрина, молиж ти ся, и остави ма да сложж глава си на колѣнѣтъ ти и да си почина малко. *Х. I, 17.* „Имамы, дребна нѣжна дѣица На тѣхъ си нашо! милость стори!“ *Гн. 39.* Милость Християни ми не сториха. Да мя при себѣ кой приѣмни! *Гн. 51.* Сърце, майко, не те жежна, Нещо милость да имъ сторишъ. *М. 45. 4) — трудъ,* приложу трудъ, тружусь: Тая нива никакъ нѣма да покрые нито за тора, що бы ся врылилъ, нито за труда, що бы сторилъ чловѣкъ да ж работи. *Л. Д. 1872 р. 232.* Сама тя му даде да разбере, че напраздно си струва трудъ, защото тя го не ще да и стане мажъ. *ib. 75 р. 132.* Стори си трудъ, *потрудись.* 5) — **пѣтъ,** 1) дамъ путь: 'Се що ме виде, 'се простумъ стана, 'Се простумъ стана и пѣтъ ми стори. *М. 36.* Горице ле лилкова, Разрѣди ся, разклони ся! Стори мнѣ пѣтъ да мина. *Пк. 16. 2)* пройду: Пѣтътъ имъ бѣше сръдѣ село, — Стоянъ го стори край село, Край село, край Тодоркини (кащи). 3. 78. 6) *при опредѣленіи возраста, времени съ объектами година (двѣ три); — дни,* мнѣ исполнися годъ (два, три): Напиванье, кога стори дѣте годинъ. *Пк. 2.* Откакъ ѣ Христа родила, Токѣ три дни сторила (*три дня мнѣ прошло*). Та ѣ вѣнна излѣзла. *Д. 6, 8—10. ib. 35. 40—42. 7) — вѣра и клѣтва,* поклянусь: Да сторимъ вѣра и клѣтва Дарво зелено дур' позлатено Да направимъ златни мостове. *М. 39.* Посѣбра Стоян дружина, Дружина вѣрна сговорна, Вѣра със клѣтва сторили. *Д. 32, 1—3. — са,* 1) *обращусь, — аюсь; превращусь, — аюсь* въ: Та ми изгоре дълга лозница, Та ми сѣ стори бѣла-на пепель, Та ѣ собрала бѣла-на пепель, Та ѣ фарлила во градинче-то. *М. 288.* Сѣ сторихме два голъба, Летнахме вишно, високо. *М. 312.* Мори лядо младо, не бери кахаръ Сториѣу се сиви соко, па ѣ прелетамъ. Сториѣу се аребияца, па ѣ прелетамъ. Сториѣу се ластавица, па ѣ прелетамъ. — *В. 327.* Детелина манастиръ сѣ стори. *М. 55 р. 71.* Мажко дете ангелъ ми сѣ стори; Кѣта дена литургія служитъ. *М. 55 р. 72.* Втора нарачница велитъ да го не земаме, Дури да сѣ дете сторитъ, — до седумъ години. Трека велитъ нека раститъ дете Да сѣ сторитъ юнакъ за жененіе. *М. 17.* Дете ми расти и ми пораста, И ми сѣ стори най-добаръ юнакъ. *М. 67.* Да ми поспіешъ, да ми порастинъ. Да ми сѣ сторишъ добра девойка. *М. 170. 2)* притворюсь, — аюсь: Аз му рекох добър вечер, Добър вечер, първо либе, То ся стори че не ме чу. *Д. 75, 4—6.* Ти са стори премлада умряла, Ась да викна, та да та оплача. *М. 69.* **Струва ми са беза,** мнѣ кажется: Волѣтъ рне прѣстъ-тъ